

de penge, der er for overslagsårene 2006 og frem, bliver ført tilbage, sådan at man ikke går længere ned end 2005-niveauet. Det er den melding, der har været fra en kollega, og derfor vil jeg gerne høre, om det er regeringens politik.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er sådan, at det, der er ønsket, er step by step at forbedre miljøets vilkår i Danmark, og det har man været i gang med ikke bare de sidste 4 år, men i de sidste 14 år, ved at træffe beslutninger, der hele tiden forbedrer miljøet, vand, luft og alt, hvad man kan forestille sig. Det er jo stigende krav, der stilles.

Det her er jo regelstyret, og det vil sige, at det jo er noget, der betales af forbrugere, af borgere, af husholdninger, af virksomheder, af kommuner og amter, af det store fællesskab. Målet er jo stadig at forbedre miljøet, og så er det da også sådan, at det, der er nødvendigt for at forbedre miljøet step by step, det vil også blive tilført.

Der er ikke et ønske om at nedtone opgaven. Jeg mener i virkeligheden, at vi taler alt for lidt om, hvordan vi integrerer indvandrere. Når man i DREAM-gruppen, der har til huse i Finansministeriet, er i stand til at gennemføre en solid beregning, der viser, at det samlede velfærdstab ved, at indvandrere og deres efterkommere ikke har, som det hedder, samme økonomiske adfærd som andre her i landet, er gjort op til 32 mia. kr. i året 2006, så synes jeg, det er fattigt, at vi ikke gør mere her i Folketinget for at drøfte det, for den situation har ingen ønsket. Det velfærdstab eller den gevinst, om jeg så må sige, man ikke opnår, har ingen jo i virkeligheden ønsket. Indvandrerne har jo ikke ønsket ikke at have samme erhvervsfrekvens, de ønsker jo ikke, at deres børn ikke skal have samme uddannelse, og vi andre ønsker jo heller ikke, at de ikke skal være på arbejdsmarkedet, at de ikke skal blive selvhjulpne. Derfor forstår jeg ikke, at der ikke er en større vilje til også her at sikre, at indvandrere kommer i arbejde.

Kl. 20.10

Det, der bl.a. er nøglen eller i hvert fald et vigtigt delelement, er, at det er meget svært at argumentere for, at folk skal ud på arbejdsmarkedet, hvis man er i en lavkonjunktur, hvor man reducerer i beskæftigelsen. Det har mere mening, at man siger til den, der er ledig: Her er jobbet! når man rent faktisk efterspørger arbejdskraft. Jeg er sikker på, at med den alders-

sammensætning, den demografi, vi har i Danmark, så kommer man til at efterspørge den arbejdskraft, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, og det gælder især indvandrergruppen. Så det, vi kommer til at høre, er kollegaer, der efterspørger: Kan vi ikke få XX ind? og at arbejdsgiveren siger det samme, og i øvrigt, at de, der er på arbejdspladsen, bliver bedt om af deres kollegaer: Kan du ikke blive, for vi mangler en til sjakket, eller vi mangler en til drejebænken? og at virksomhedens leder siger det samme: Kan du ikke blive hos os lidt længere?

Formanden:

Den røde lampe betyder faktisk, at taletiden er opbrugt, hr. finansminister.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jamen man kan jo godt forstå, at finansministeren har brug for at forklare sig yderligere.

Jeg vil sige til finansministeren – som jo nærmest gav en forelæsning, som var en skolelærer i den sorte skole værdig, og sagde, at nu må de unge mennesker, nu må folk da kunne forstå det – at det, der måske gør, at folk kan være en lille smule tvivlende over for finansministerens store løfter, er, at vi har hørt dem før, og de er bare ikke blevet til den virkelighed, som vi havde håbet på.

Ser man på beskæftigelsen for 2002, sagde finansministeren, at den ville stige med 4.000. Det, der skete, var, at den faldt med 5.000. Ser vi på beskæftigelsen for 2003, så sagde man, at den ville stige med 13.000, mens den faldt med 21.000. Derfor er det ikke så mærkeligt, hvis der er nogen, der er en lille smule tvivlende over for, om det, der bliver sagt i dag, holder vand, for det, finansministeren har sagt tidligere, har ikke holdt vand.

Så vil jeg gerne følge op på det meget enkle spørgsmål, hr. Ole Sohn stillede: Vil regeringen fjerne de produktionsgevinster, som man selv kalder det, på 2 pct. fra miljøområdet fra 2006 – ja eller nej? En finansminister, der har været så optaget af at være pædagogisk i alt andet, må da kunne give et meget klart svar på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Må jeg sige om pædagogikken, at jeg har bare ét forfængeligt håb: at hr. Morten Helveg Petersen og måske også hr. Nicolai Wammen, når de går herfra, spekulerer på: Er det regnestykke med